

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον. Ὁφείλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γ. Κ. Γάγαρη**.

εἶνε τὸ μὲν **Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου»** νὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων. Οἱ ἀγῶνες αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως εἰσὶν εἰς πάντας γνωστοί, ὥστε διὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἀποχαιρετῶντες τὸ 13ον καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ 14ον ἔτος δὲν νομίζομεν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ λογοδοτήσωμεν, διότι πολλάκις ἐπράξαμεν τοῦτο. Ἀλλὰς τε ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη κανονικῇ ἐκδόσει φύλλου ἀγωνιζομένου ὑπὲρ μιᾶς μόνον ἑλληνικῆς χώρας ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἐκπληξὴν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ποικίλων ὑλικῶν δυσχερειῶν. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ νέον 14ον ἔτος μὲ τὰ αὐτὰ φρονήματα, τὴν αὐτὴν συντηρητικὴν καὶ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ παρέχωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας πρὸς ἀνάγνωσιν, οὐχὶ μυθεύματα, ἀλλὰ ὅσα συντελοῦσιν εἰς τὴν μόρφωσιν ἀκριβοῦς ἰδέας περὶ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περίοδος, ἣν διέρχεται ὁ ἑλληνισμὸς εἶνε κρίσιμος διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ ἀπεφασίσσαμεν εἰς τὰς στήλας ταύτας νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλην τὴν ἐθνικὴν κίνησιν, νὰ ἐκτείνωμεν τὸ βλέμμα ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ παρακολουθήσωμε τὰ ἐκεῖ τελούμενα.

γίνεται παρ' ἡμῶν ἐπισημονικὴ ἐργασία πρὸς μελέτην τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν αὐτῶν ἑλλήνων χωρῶν καὶ γινώσιν ἀκριβῆ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, κατὰ ὅλην καθίσταται ἐκ τῆς παχυλῆς ἀγνοίας, εἰς ἣν διατελοῦσι πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις, πολιτευόμενοι τε καὶ δημοσιογράφοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὴν ἑλληνικὴν ἀπὸ βαθυτάτης ἀρχιότητος, τὴν χρηματίσαντα κοιτίδα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὅσον καὶ ἡ ἐνταῦθα Ἑλλάς, ἐξαιρουμένη δὲ εἶτι καὶ νῦν νὰ κατοικήται ὑπὸ ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων.

Καὶ ὅμως ὁ μικρασιατικὸς ἑλληνισμὸς ἀποτελεῖ τὸ εὐρωστότερον καὶ τὸ μάλλον προοδεύον ἀλλ' εὐελπί τμήμα τοῦ ὑποδούλου ἔθνους, ἔχει δὲ πρὸ αὐτοῦ εὐρύτατον στάδιον ἀναπτύξεως καὶ ἐξαπλώσεως ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ γονίμῃ Μικρασιατικῇ Χερσονήσῳ, τῇ πλήρῃ ἐνδόξων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, ἣν ἀπὸ τριάκοντα αἰῶνων κατοικεῖ.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία, ὀριζομένη πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Μυρῆς θαλάσσης, βορειοδυτικῶς ὑπὸ τῆς Πριποντιδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, πρὸς Νότον ὑπὸ τῆς Μεσογείου Θαλάσσης καὶ πρὸς Ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ ὅρους Ἀμανοῦ καὶ τοῦ ἄνω ροῦ

τοῦ Εὐφράτου, ἔχει ἐμβαδὸν 532,438 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Εἶνε δηλαδή ἡ ἑκτασίς τῆς ὀκταπλασίας τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἴση δὲ ἀκριβῶς πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἑνεκα τῆς ἀπειρίας καὶ τοῦ ἀνακριβοῦς τῶν τουρκικῶν στατιστικῶν, δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸς, ἀλλὰ κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμούς, οἵτινες δὲν θὰ ἀπομακρύνωνται πολὺ τῆς ἀληθείας, συμποσοῦται εἰς δέκα ἑκατομμύρια ψυχῶν. Πληθυσμὸς ἀραιότατος, ἀραιότερος ἀκόμη καὶ τοῦ τῆς εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας, διότι μὲ τὴν ἑκτασιν τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ μὲ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους τῆς ἡ Μικρᾶς Ἀσίας ἠδύνατο νὰ διατρέφῃ λίαν εὐχερῶς τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια κατοίκων. Καὶ τὸν πληθυσμὸν τοῦτον, — ὥς μάλιστα καὶ ἀνώτερον — τὸν διέτρεφεν ἄλλοτε ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Στραβῶνους, ὅστις ἀναφέρει ὑπὲρ τὰς διακοσίας ἀκμαζούσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐπὶ πλούτῳ καὶ πολιτισμῷ ἑλληνικὰς πόλεις αὐτῆς, ὧν τινες καταλέγοντο μετὰ τῶν πολυανθρωποτέρων τοῦ τότε κόσμου, διότι ὁ πατὴρ τῆς Γεωγραφίας μαρτυρεῖ ὅτι αἱ Σάρδεις ἦσαν μεγαλύτεραι τῆς κομοκράτορος Ρώμης.

Ἐξεταζομένη σήμερον ἐθνολογικῶς, ἡ Μ. Ἀσία, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς χώρα Ἑλληνοτουρκικὴ, ἥτοι Ἑλληνικὴ ἐν τοῖς παραλείοις, καὶ τουρκικὴ εἰς τὰ ἐνδότερα. Διότι, ἐκ τῶν λοιπῶν ἐθνολογικῶν στοιχείων, οἱ μὲν Ἀρμένιοι μόλις ἀνέρχονται εἰς 550,000, αἱ δὲ λοιπαὶ φυλαὶ, ὡς ἐπὶ παραδείγματι οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἄλλοι τινὲς ξένοι, εἶνε πολὺ ὀλιγαριθμότεροι.

Ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἶνε καταφανὴς ἐν ἀπάσῃ τῇ Δυτικῇ παραλιακῇ ζώνῃ, ἥτοι ἀπὸ τῆς ὄχθης τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Προποντιδος, καὶ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, μετὰ τῶν γεινιανίζουσῶν νήσων, ἐπίσης δὲ καὶ ἐν τῇ βορείῳ παραλίᾳ, τῇ βορρομένη ὑπὸ τῆς Μαύρης θαλάσσης, καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἀπὸ τῆς Συνώπης μέχρι τῆς Τραπεζοῦντος διάστημα. Ἐν ταῖς ζώναις ταύταις ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶνε ἡ ἐπικρατοῦσα καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀποτελεῖ προφανῶς τὴν πλειονότητα τῶν κατοίκων. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον δὲν περιορίζεται εἰς μόνον τὰ μνημονευθέντα διαμερίσματα τῆς Μ. Ἀσίας. Ὑπάρχει διεισχωρισμὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς Τουρκικῆς πλειονότητος καὶ εἰς ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Ἐπειδὴ δὲ πολλαχοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ οἱ Ἕλληνες εἶνε τουρκόγλωσσοι, καὶ συνάμα οἱ ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρα τοῦ ἐσωτερικοῦ Ἕλληνικοὶ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ κατοικοῦσι κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς τὰ ὄρεινα καὶ δυσπρόσιτα διὰ τοὺς ξένους περιηγητὰς μέρη, τῶν πεδιάδων κατεχομένων ὅλων ὑπὸ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, πολλοὶ ἐξερευνηταὶ καὶ γεωγράφοι ξένοι ἠπατήθησαν ὡς πρὸς τὸν ἀληθῆ πληθυσμὸν τοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ τὸν παρέστησαν ὑποδεέστερον τῆς ἀληθείας κατὰ πολὺ, βοηθούσης εἰς τὴν πλάνην τῶν καὶ τῆς ἐγγωρίου ἀρχῆς, ἥτις γενικῶς ἐξογκώνει τοὺς τουρκικοὺς πληθυσμούς καὶ παριστᾷ ἐλαττωμένους κατὰ πολὺ τοὺς Ἑλληνικούς.

Ἀλλὰ συνεπεία ἀκριβῶν ὁπωσδήποτε πληροφοριῶν, συγκεντρωθεισῶν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὸν ἐνταῦθα Μικρασιατικὸν Σύλλογον, ἐγνώσθη, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης ἴσου μὲ τὰς παρακει-

μένους νήσους αὐτῆς, ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομμύρια.

Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Μ. Χαμουδοπούλου ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ἀριθμοῦ τῆς τουρκικῆς στατιστικῆς, οἱ Τούρκοι τῆς Μ. Ἀσίας συμποσοῦνται εἰς 6,300,000, οἱ δὲ Ἀρμένιοι εἰς 550,000, Ἑβραῖοι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ στοιχεῖα μετὰ τῶν ξένων εἰς 150-200 χιλιάδας, ἔχομεν τὸν μνημονευθέντα ὀλίγον πληθυσμὸν τῶν 10,000,000 κατοίκων.

Τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Τούρκοι σήμερον ἀποτελοῦσιν ἐν Μ. Ἀσίᾳ πλῆθος ὑπερπλάσιον τῶν Ἑλλήνων, οὐδαμῶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλαττοῦν τὸν ἑλληνικὸν τῆς χώρας ταύτης χαρακτήρα καὶ μειοῦν τὴν πιθανότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ μέλλοντός της. Διότι, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας βαίνει εἰς ταχεῖαν αὔξησιν, ἐνῷ ὁ τουρκικὸς ἡ μένει στάσιμος ἕνεκα τῶν συνεχῶν πολέμων καὶ ἄλλων αἰτίων ἢ ὑποχωρεῖ. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην διέγνωσαν οἱ γερμανοὶ πρόξενοι καὶ τὴν ἐβεβαίωσαν πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἡδὴ δι' ἐπισήμων ἐκθέσεων τῶν εἰς τὴν ἐκτὴν κυβερνήσιν, δημοσιευθεισῶν πρὸ πολλοῦ. Εἶνε δὲ ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἐὰν μετὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον δὲν μετηνάστευον εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἐκ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπωλεσθεισῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀσίᾳ ἐπαρχιῶν, πολλὰ ἐκατοστὺες χιλιάδων τούρκων, ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας θὰ ἦτο σημαντικῶς ἀραιότερος ἢ νῦν.

Ἀλλὰς δὲ, ἐν χώρᾳ τοσοῦτον ἀραιῶς κατωκημένη, ἥτις δύναται νὰ τετραπλασιασθῇ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν πληθυσμὸν τῆς χωρῆς νὰ καταστῇ οὗτος καὶ πάλιν πολὺ πυκνός, αἱ ἀναλογίαι τῶν πληθυσμῶν τῶν δύο κυριωτέρων ἐθνικῶν τῆς στοιχείων δύνανται εὐχερέστατα καὶ φυσικώτατα ν' ἀντιστραφῶσιν ἐντὸς τινῶν δεκαετηρίδων. Διότι τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τὴν νοσημονεστέραν δραστηριωτέραν καὶ μάλλον ἐπιδεικτικὴν πολιτισμοῦ φυλὴν, καὶ τοιαύτη ἐν Μ. Ἀσίᾳ εἶνε μόνον ἡ ἑλληνικὴ.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται δέον νὰ καταστῶσι γνωσταὶ παρ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἐπιστηθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμόν, τὸ μέλλον τοῦ ὁποίου εἶνε μέγα, καὶ ἐκ τῆς προόδου τοῦ ὁποίου καὶ μόνος ἐξαρτᾶται τὸ μεγαλεῖόν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων. Ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τμήματι τῆς κατ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς παλαιῶν βῆμα πρὸς βῆμα πρὸς Βουλγάρους, Σέρβους, Ρωμουνούς καὶ ἐφ' ὅσον περιορίζομεθα ἐν Εὐρώπῃ θὰ εἴμεθα ἰσόπαλοι πρὸς τὰ ἔθνη ταῦτα. Τὴν ὑπεροχὴν θέλουσι μᾶλλον τὴν δώσῃ οἱ Ἕλληνες τῆς Μ. Ἀσίας, οἱ ἀκαλύτως ἀναπτυσσόμενοι, οἵτινες ἐὰν σήμερον ἀριθμοῦνται εἰς τρία ἑκατομμύρια μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη θὰ εἶνε διπλάσιοι.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἰδηστεῖται. — Εὐφάνιστος συμμοριῶν. — Ὁ Χαδαν ἄγας. — Ἀρσῆται εἰς Πάδες. — Φυλάκισις χωρικῶν. — Τὸ ἐν Σαμαρίνᾳ. — Διαταγὴ ἀπογραφῆς. — Αἱ ἐπιτροπαί. — Ἐκ Φιλιατών.

Τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1905.

Δὲν ἔχομεν πᾶσα συνέχειαν ληττειῶν ν' ἀναγράφωμεν. Πρὸς ἐβδομάδας ἀγνώσται, παρὰ τὴν Μπακίαν τοῦ Ζαχορίου ἐνεδρεύοντες, ἐφόνευσαν

† Εἰς μικρὸν χωρίον τῆς ἐπαρχίης Κονί

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν συνήλθε
ἡ ἀρμοδίᾳ ἀπὸ ναυπηγοῦς ἐπιστροφῇ, ἣτις ἀπε-
φάτισε τὴν κατασκευὴν δύο ἀντιτροπικικῶν

διὰ τὴν πρὸς ἑαυτὴν 60 χιλ. ὅπλων συστήμα-
τος Μάνλιχερ-Σενάουερ. Αἱ πολεμικαὶ αὐτὰς
προμήθειαι γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξαχτά-
ρησιςθέντων νόμων καὶ δαπάνῃ τῶν ταμείων
τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῆς Ἀμύνης, ὑπὲρ τῶν
ὁποίων πολλοὶ καὶ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ προσέφε-
ρον γενναίας συνδρομὰς. Ἀποτελοῦσι δὲ τὴν
βάσιν τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς, ὑπὲρ ἧς ὅλο-
καυπόμεθα. Δὲν κάμουν ἐντούτοις καὶ Ἕλλη-
οὗτε ἐν βήμα προδου στρατιωτικῶς, διότι τὰ
ὅπλα δὲν κάμουν τὸν στρατὸν. Ἐπειδὴ ὅμως
ὁ στρατός εἶνε ἀπαρκής τινος ἡ ἐφοδιασθῆ
ὅπλα νέου συστήματος λέγουμεν ὅτι ἡ ἀπορρο-
πῇ, κυβερνήσεως ἀποτελεῖ μίαν βάσιν· ἡ ἄλλη
βάσις εἶνε ἡ προμήθεια πυροβόλων καὶ ἡ ἐπὶ τῇ
βάσει εἶνε ἡ σύνταξις τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀπο-
μακρύνσις τῶν ἀντιωματικῶν ἀπὸ τῶ ἀστυνομικοῦ
καθήκοντος. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν πρὸς πρῶ-
τὸν ἔχομεν πολλὰς μυριάδας στρατοῦ ἐπὶ ποδὶ
Βεστιάς ὄχι. Ἀλλὰ δὲ ἔχομεν καλῶς συντετα-
γμένον ὀλιγαριθμὸν στρατόν, ἐξησκημένους ἀ-
ντιωματικῶς καὶ στελεχῇ στρατιωτικῶς τῇ
ἐφοδρείῳ, ἥτις καὶ καλεῖται ὁσάκις ἡ πατρις ἔχ-
νάγκη.

Ὡστε ἐξ ὅλων τούτων καταφθίνεται ὅτι

Τὴν παρελθούσαν Περμπτην πολυάνθρωποι κομμιτatzῆδες μετέβησαν ἐνὰ προσβάλλωσι τὴν πληθύν τοῦ χωρίου Ζοβίη ἑλληνικὴν μονὴν Τεμπρενο, Ἄλλα πρὸ τοῦ ἐπιχειρήσῃσι τὴν νεαντοῦν ἐρρύθουν πρᾶξιν συννητῆσαν μετ' ἀποσπάσματός τοῦ σώματος τοῦ Ρεμπέλου καὶ ὑποτίπιν συμπολοῖς ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐφονεύθησαν 14 κομμιτatzῆδες, ὧν τὰ 14 μόνον περιήλθον εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ 4 κομμιτatzῆδες ἐ-

Ὁ εἰς Εὐρώπῃν ἀποσταλὲς γυμναστής Χρυσάφης ἵνα ἐγκαθῇ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Ὀλυμπικῶν ἀγώνων, μετέβη εἰς Στουχόλμην ἐνθα οἱ Σουηδοὶ ἐδείξαν ζωηρότατον ἐνδιαφέρον.—Ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν Ἀφρῑκῃ κατὰ τὴν παρελθ. ἐβδομάδα ἐκυμαίνετο μεταξύ 35—36

αυτὸν εἰς ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἐξ Ὀρσώπτην ταξιδίου
ἐπὶ τοὺς εἰς ὁμοιομορφίαν ὑποβαλόντας αὐτῷ
διαφόρους ἐρωτήσεις ἀπάντησεν ὡς ἑξῆς: «Ἡ
Χουσα, ὅτι πρὸκειται νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ,
ἡ Κυβερνήσις ἔχει κηλῶν καὶ προσέβη ἑνοπιον
τῆς Βουλῆς, ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ ἀποδειχθῇ ἀνίκα-
νος νὰ παράσῃ βέβαιον κυβερνήσειν, τότε τὸ
Στέμμα πρέπει νὰ διαλυθῇ τὴν Βουλὴν. Ἄλλοι
τοιούτους τῶν λόγων δὲν ὑπάρχει εἰσαί. Ἡ δι-
καιοσύνη τῶν σχεσίων μετὰ τῆς Βασιμουνίας,
τῆς ὁποίας ἔχονμεν εὖσα συμφέροντα, εἶνε δια-
ρεστος. Δὲν γνωρίζω δὲ ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῆς
Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἥτο ἡ
ἀρμοδιότητα καὶ ἐπιβεβλημένη. Ἡ Κυβερνήσις
πρέπει νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν δικαιοσύ-
νην τῶν σχεσίων εἰς τὰς πρώτας συνεδριάσεις τῆς
Βουλῆς. Ἐκεῖν ὅμως τὸ ὅτιον μοῦ ἔκαμεν ἐν-
τοπισμὸν εἶνε ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἐπὶοικετο νὰ
προβῇ εἰς παραγγελίαν δύο ἀντιορπλικῶν εἰς
δύο διαφόρα ἐπρεσάσαν. Τὰ πλοῖα, ἐὰν πα-
ραγγελῶσιν, πρέπει νὰ ὦσιν ὁμοιομορφὰ καὶ ὁ-
μοκύττω, διότι τὸ ὁμοιομορφον δὲν παρουσιάζει
δυσχελεῖας εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ὑλικῶν καὶ
εἰς τὴν ἀρκεσίαν τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀποματι-
κῶν. Προηγούμενος ὅμως νομίζω, ἔσπερε νὰ
καταστήσῃ μεριμὰν πᾶσι ἐπισκευῇ ἡ μετα-
σκευὴ τῶν φρεατῶν». — Ἡ διούνησις τῶν
ταχυδρομικῶν κατῆρτις νομοσχεδιον, δι' οὗ ἐ-
λαττονούνται τὰ τέλη τῶν ἐνὸς τῆς Ἑλλάδος
ἐπιστολῶν ἀπὸ 20 εἰς 15 λεπτά. — Το «Νέον
Ἄστυ» περὶ τῶν πολεμικῶν προμηθειῶν γρά-
φει τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἐσπευμένη ἐνέργεια τῆς
Κυβερνήσεως πρὸς προμήθειαν τῶν δύο ἀντιορ-
πλικῶν, δὲν καθάρθηκε νὰ προσκλήσῃ τὸν
ἐνθουσιασμὸν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ πάν-
των τῶν ἀνδρῶν τῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐκ-
στρεφένων. Διότι κινεῖται δὲ ἀναταραχὴ πλεον,
νὰ νομίσῃ δει ἡ προμήθεια δύο ἀντιορπλικῶν

κῶν ἡ καὶ δύο θεωρητικῶν ἀκόμη ἀποτελεῖ πραγ-
ματικὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας. Καὶ
δὲν θὰ πεισθῇ πλέον κανεὶς ὅτι ἀρκεῖ νὰ παραγ-
γείλωμεν 60,000 Μάνλιχερ διὰ νὰ ἔχωμεν στρα-
τόν. Τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν τὴν ἐννοεῖ πλέον
κάθε φρόνιμος ἄνθρωπος ἀρχίζουσιν πολὺ μα-
κρύτερα ἀπὸ τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου καὶ ἀπὸ
μὴν ἀποθήκην, ἢ ὁποῖα θὰ γεμίσει μὲ ὅπλα.
Τὴν ἐννοεῖ ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τὴν ἐξασφαλίζου-
σαν τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως, καὶ ἀπὸ τὸν
στρατόν, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ προπαρασκευασθῶν
οἱ ἄνδρες ποῦ θὰ κατῆσουν τὰ ὅπλα εἰς τὰ
χέρια των. Καὶ εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ἐξασφα-
λίσεως τῶν μέσων καὶ τῆς προπαρασκευῆς ἄν-
δρῶν, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑστεροῦμεν
τόσον, ὥστε νὰ μὴ διαφέρῃ ἡ προμήθεια
ὀπλων καὶ πλοίων ἀπὸ ἐπικίνδυνον ἀστει-
ότητα, γενομένην διὰ νὰ ναρκωθῇ ἡ κοι-
νὴ ἔγνων. Ὅταν ἀνοίγουνται χίλιαι διέ-
ξοδοι διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν στρατιωτικὴν
ὕπηρεσίαν τοὺλάχιστον οἱ ἡμίσεις τῶν κληρω-
τῶν, ὅταν οἱ στρατῶνες εἶνε ἔρημοι καὶ μόνον
τῶν ἀξιωματικῶν τὰ στελέχη εἶνε πλήρη, ὅταν
δὲν ὑπάρχουν ναῦται, διὰ νὰ καταρτισθῶν τὰ
πληρώματα τῶν πλοίων, καὶ ὅταν ἡ μετανά-
στευσις μᾶς ἀποροφᾷ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν,
εἰς ποίους τάχα πρόκειται νὰ δώσωμεν τὰ τε-
λειότατα Μάνλιχερ ποῦ θ' ἀγοράσωμεν καὶ διὰ
ποίους ἐτοιμάζομεν τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ ἀντι-
τορπιλικὰ ;»

ΦΟΒΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

Φοβερόν ἐγκλημα διεπράχθη τὴν νύκτα τῆς
Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν εἰς τὸν φοῦρνον τοῦ
ἐν Πειραιεὶ Ἡπειρώτου Γεωργίου Φώτου. Οὗτος
μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων συγγενῶν του
Δημ. Κατσούπα γαμβροῦ αὐτοῦ ἐπ' ἀδελφῇ καὶ
τοῦ θείου του Δημ. Μακρῇ ἢ Μαζιώτῃ συνέφα-
γον μετὰ τινος ἀγνώστου τὴν ἐσπέραν καὶ συνε-
διασκέδαζον δι' ἀσμάτων καὶ ὀργάνων μέχρι
τῆς 1ης πρωΐνης ὥρας καὶ ἐβεβαίωσαν οἱ γεί-
τονες καὶ οἱ ἐξώθεν τοῦ φοῦρνου διερχόμενοι.
Τὴν πρωΐαν κορασίς τις μεταβάσα πρὸς ἀγορὰν
ἄρτου εἰς τὸν φοῦρνον εὔρε τὴν θύραν ἀνοικτὴν
καὶ τοὺς ἄνω τρεῖς φρικωδῶς αἱματοκυλισμέ-
νους. Ὁ τέταρτος λοιπὸν γνωρίζων ὅτι ὁ Φώτου
εἶχεν εἰς τὸ κιβώτιόν του περὶ τὰς 10 χιλ. δρ.
ἀφοῦ ἐμέθυσε τοὺς ἀρτοποιοὺς ἐν συνεννοήσει
ἴσως καὶ μετ' ἄλλων κατεκρεούργησεν αὐτοὺς
καὶ ἀφαιρέσας τὰ χρήματα ἐγένετο ἄφαντος. Ἡ
ἀστυνομία καὶ ἡ ἀνάκρισις δὲν ἠδυνήθησαν μέ-
χρι τοῦδε νὰ ἀνακαλύψωσι τὰ ἔχνη τῶν δραστῶν
τοῦ φοβεροῦ τούτου ἐγκλήματος. Ὁ ἀνακριτὴς
κ. Χαλκιάπουλος, ἐν δηλώσει πρὸς δημοσιογράφ-
ους, ἐκφράζει μεγίστην ἀγανάκτησιν καθ' ὅλων
ἐν γένει τῶν Ἡπειρωτῶν τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν
ὡς μάρτυρας καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶνε
γνωστὸν ὅτι γνωρίζουν πολλὰ πράγματα. Δὲν
ἐννοοῦν νὰ εἰπουν τίποτε ἀδιάφορον ὅτι ἐγκλη-
ματοῦν καὶ αὐτοὶ προστατεύοντες οὕτω τοὺς
ἀποτροπαίους κακούργους. — Δὲν γνωρίζομεν,
δὲν γνωρίζομεν. Αὕτῃ εἶνε ἡ φράσις τὴν
ὁποῖαν ἔχουν θέσει ἐπὶ τῶν χειλέων των καὶ
τὴν ὁποῖαν ἐπαναλαμβάνουν εἰς κάθε ἐρώτησιν
τοῦ ἀνακριτοῦ. Φοφοῦνται μήπως οἱ κακούργοι
οἱ ἐκεῖνοι καθ' ὧν ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ἐκδικη-
θῶσιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐν Ἡπειρῷ συγγενεῖς των.
Φόβος ὅστις οὐδόλως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τού-
τοις ἀνομολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φοβερὰν αὐ-
τὴν δειλίαν τῶν σημερινῶν Ἡπειρωτῶν. Φο-
βοῦνται καὶ ἀπὸ τὴν σκιά των ἀκόμη. Ἐχο-
μεν δὲ ὡς παράδειγμα καὶ τὸν εἰς Τρίκκαλα
διαμένοντα Βέλγιον ἐκ τῶν περίσου αἰχμαλωτι-
σθέντων ἐν Ζαγοράῃ ὅστις ἐνῶ ἀναγνώρισεν εἰς
Τρίκκαλα τοὺς ληστεύσαντας αὐτὸν ἠρνήθη ἐνώ-
πιον τοῦ προσκαλέσαντος αὐτὸν εἰσαγγελέως νὰ
ὁμολογήσῃ. — Ὁ Φώτου κατήγετο ἀπὸ τὸ χω-
ρίον Λιγοψιά, ὁ γαμβρὸς του Κατσούπης ἀπὸ
Βατατάδες καὶ ὁ Μακρῆς ἢ Μαζιώτης ἀπὸ Βλα-
χάτες. Ἡ αἰτία τοῦ φόνου εἶνε καὶ πάλιν ἡ
Ἡπειρωτικὴ κακομοιρία. Αφοῦ εἶχε τόσα χρή-
ματα δὲν κατέθετεν αὐτὰ εἰς μίαν τράπεζαν
καὶ νὰ τὰ ἀποσύρῃ ὅταν τῷ χρειασθῶσιν, ἀλλὰ
ἐφοβεῖτο μήπως πτωχεύσωσιν ὅλοι αἱ τράπε-

ζαι ! ! καὶ τὰ ἐφύλαττεν ἐν τῷ κιβωτίῳ του ἐν
γνώσει βεβαίως ὅλων. Ἔνεκα τοῦ σκότους εἰς ὃ
εὐρίσκεται ἡ ἀνάκρισις δύο τῶν ἐν Πειραιεὶ Ἡ-
πειρωτῶν ἐδήλωσαν ὅτι προσφέρουσι ἐν ὅλῳ
5 χιλ. δολλάρια ὡς ἀμοιβὴν ἐκείνου ὅστις θὰ
ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὴν ἀνάκρισιν ἀποτελε-
σματικῶς περὶ τῶν δραστῶν τοῦ ἀποτροπαίου ἐγ-
κλήματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπεβίωσεν ἐν Βυτεμβέργῃ τῆς Γερμανίας
ὁ ἐπιμελέςτατος καὶ εὐφύεστατος νεκρώτατος
νέος Μιχαὴλ Κ. Βλάχος ἐκ Μπούλτζης υἱὸς
τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις μεγαλεμπόρου καὶ καλοκαγά-
θου κ. Κ. Βλάχου, ὁ μεταστὰς διεκρίνετο με-
ταξὺ τῶν πρώτων ξένων φοιτητῶν καὶ ἡγαπήτο
καὶ ἐτιμᾶτο ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς του. Εἰς
τοὺς γονεῖς του εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρη-
γορίαν. — Ἀφίκετο ἐκ Ἐάνθης ὁ κ. Ἀλέ-
ξανδρος Παρανίκας καὶ ἐκ Καβάλλας οἱ κ. κ.
Βασίλειος καὶ Ματθαῖος Ἀναγνωστάκης, οἵτι-
νες ἀνεχώρησαν εἰς Βίτσαν διὰ τὴν ἐν Ἀργεῖ
θέσιν του, ὁ ἐκ Δόλβανης σχολάρχης κ. Ἀλεξ.
Παπαγιαννόπουλος διὰ τὴν Κρήτην μετὰ τῆς
οἰκογενείας του, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μελάς,
ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ
Πρίγκηπος Γεωργίου.

Ὁ ἐκ Βίτσης κ. Παναγιώτης Πλούμης ἐσωτε-
ρικὸς ἱατρός ἐν τῷ ὀφθαλμικῷ-τρεῖφ ληξάσης τῆς
ὑγείας του ἀπεχώρησε τούτου καὶ κατοικεῖ ἐν
τῇ ὁδῷ Εὐριπίδου ἀριθ. 40.

Ὁ ἐκ Δολιανῶν συμπατριώτης κ. Στέφ. Να-
κόπουλος ἠνέωξεν ἐν Πειραιεὶ καφενεῖον εἰς τὴν
γωνίαν τῶν ὁδῶν Μικαύλη καὶ Ἀρεῶς καὶ ὠ-
νόμασεν αὐτὸ «Ἡπειρωτικὸν Κέντρον». Ὅθεν
συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τε τοὺς ἐν Πειραιεὶ δια-
μένοντας καὶ τοὺς διερχομένους συμπατριώτας,
οἵτινες θὰ εὐρίσκωσι προθυμίαν διὰ πᾶσαν πλη-
ροφορίαν.

Ἀφίκετο ἐκ Μπούλτζης καὶ ἀνεχώρη-
σεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Περικλῆς Μπού-
κας ἐξ Ἰωαννίνων οἱ ἐκ Μπούλτζης κ. κ. Θ.
Βλάχος καὶ Δ. Μπιλλένης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς
Κωνσταντινούπολιν.

ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ

Εἰς πολὺ ἀστοχὸν μέτρον προέβη ὁ Δήμαρχος
Κερκυραίων κ. Κόλλας, ἀποκλείσας ἐκ τῶν φιαν-
θρωπικῶν Καταστημάτων τοὺς ἔχοντας ἀνάγ-
κην περιθάλψεως Ἡπειρώτας, τοὺς μὴ κεκτη-
μένους τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ μὴ ὄντας
δημῶτας Κερκύρας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἀπὸ πολ-
λῶν ἀπόψεων εἶνε ἄδικον. Πρῶτον τὰ ἀγαθοεργὰ
Καταστήματα τῆς Κερκύρας συναριθμοῦν εἰς
τὰ κεφαλαιὰ των οὐκ ὀλίγα Ἡπειρωτικὰ χρή-
ματα, δύνανται δὲ ὁ κ. Δήμαρχος ἀνατρέχων εἰς
τὴν ἱστορίαν τῆς ιδρύσεως αὐτῶν νὰ εὕρῃ εἰς
τὸν κατάλογον τῶν εὐεργετῶν τὰ ὀνόματα πλεί-
στον Ἡπειρωτῶν, οἵτινες ἠγάπησαν τὴν Κέρ-
κυραν ὡς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα, πρὸς τὴν
ὁποῖαν προσέβλεπον ἀπὸ τοῦ φιλοξένου ἐδάφους
τῆς περικαλλοῦς νήσου τοῦ Ἰονίου. Ἐπειτα καὶ
ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως δὲν συμφέρει, νομίζομεν,
νὰ ἀποκλειῶνται στοιχειώδους περιθάλψεως
εὐκριντότατοι ἄλλως Ἡπειῶται, περιερχόμενοι
εἰς ἐντελὴ ἐνδεῖαν καὶ τείνοντες ἐπαίτιδα χεῖρα
πρὸς τὴν Κέρκυραν, τὴν δευτέραν αὐτῶν πα-
τρίδα. Νὰ περιορίζομεν δὲ λόγῳ τύπων ἰθαγε-
νείας τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς
Ἑλευθέρας Ἑλλάδος, ἰσχυρίζομεν μὲ τὸ νὰ θέ-
λωμεν νὰ σφίξωμεν τὸν λαὸν μας μέχρις ἀπο-
πνιγμοῦ μὲ τὰ ἴδια χεῖρα μας. Πράγμα τὸ
ὁποῖον πλέον παντὸς ἄλλου ἀντιλαμβάνεται ὁ
κ. Δήμαρχος Κερκύρας, ὅστις σημαίνεται ὅτι
ἐλκεῖ ἐξ Ἡπείρου τὴν καταγωγήν.

Τὸ ὅτι τὰ οικονομικὰ τῶν ἀγαθοεργῶν Κατα-
στημάτων, ἔνεκα προηγουμένης ἀτασθαλῆς δια-
χειρήσεως περιήλθον εἰς κάκιστον σημεῖον δὲν
εἶναι ἀποκρῶν λόγος νὰ ἀποκλεισθῶν οἱ Ἡπει-
ῶται πάσης περιθάλψεως. Λογικώτατον θὰ ἦτο
νὰ ἐπικρατήσῃ μία ἀναλογία δικαιομεταξὺ δη-
μοτῶν Κερκυραίων καὶ Ἡπειρωτῶν, ὅπως ἐγέ-
νετο ἄλλοτε, ἐξευρισκομένης μιᾶς λύσεως πρὸς
ὑπερπήδησιν τύπων, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμολύμενοι

ἤθελον ἀποβῇ ἐπιζήμιοι εἰς αὐτὰ τὰ συμφέροντα
τῶν Καταστημάτων καθότι θὰ παύτῃ εἰς τὸ
μέλλον πᾶσα ἐκ μέρους φιλάνθρωπων Ἡπειρω-
τῶν δωρεὰ ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος θὰ ἀρῇ
τὸ ἄτοπον, τὸ ὁποῖον τείνει νὰ δημιουργήσῃ δυ-
σαρέστους συνεπειὰς μεταξὺ τῶν Ἡπειρωτῶν
καὶ Κερκυραίων, τῶν ἀδελφικώτατα συμβιούν-
των ἀπὸ τόσων χρόνων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

Ὅτι τὸ Σάββατον, 17 τρ.μ. καὶ ὥραν 9ην π.μ.
ἐνεργηθῇ ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς, καὶ
ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ
συνεδριάσει, ἡ ἔκτι πρόσθετος κλήρωσις τοῦ ἐκ
φρ. 60,000,000 δανείου της, ἡ ὠρισμένη διὰ τὴν
17 Σεπτεμβρίου (1 Ὀκτωβρίου). Κατὰ τὴν κλή-
ρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κληρω-
τίδος ἐννέα (9) ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1905.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Στρέϊτ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντό-
κους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυ-
σόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας, ἀποδοτέας
εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πλη-
ρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατά-
θεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώ-
νονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτή-
σει τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς
Τραπεζῆς

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	»	» » » » » » 1 ἔτους
2	1)2	» » » » » » 2 ἔτων
3	»	» » » » » » 4 »
4	»	» » » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται
κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκ-
δοσις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ
ἐσωτερικοῦ. — Ἐξπράξεις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορ-
τωτικῶν, τοκομεριῶν κτλ. Ἀνοίγματα τρεχομένων
λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπόριμα τυμύατα τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμ-
βάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογα-
ριασμῶν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέ- σεις εἰς τρα- πεζογραμμά- τια πληρῶνου- σα τόκον:	εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο μετὰ τοῖς μήνας 3 1/2 ο/ο » ἔξ » 3 1/2 ο/ο » ἐν ἔτος 4 ο/ο » δύο ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο
---	---

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο/ο Δάνειον Κτη-
ματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μηνιαίαν πενταδράχμους
δόσιν καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἡγοραστοῦ ὅλο-
κλήτου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς
καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζο-
γραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας
καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις φς καὶ οἱ
τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δι-
καιώματα χροτοσήμευ ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην.
Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα
εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην
ζήτησιν ποσὸν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα
100,000 ἢ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμιευτήριο. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς
πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

Τύποις Η. Α. ΠΕΤΡΑΚΟῦ